

OBC ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

2018_2019

KAZUSHI ONO DIRECTOR TITULAR

NÚM. 03

**LA NOVENA
DE BRUCKNER
I GUBAIDÚLINA AMB
ROBERT TREVIÑO**

**20 i 21 D'OCTUBRE
DE 2018**

SALA 1 PAU CASALS

L'AUDITORI

auditori.cat
obc.cat

apropa

cultura

una porta
a la inclusió

Setmana Apropa

del 22 al 28 d'octubre de 2018

apropacultura.cat

#somapropa

NÚM. 03

OCTUBRE 2018

Dissabte 20 a les 19 h

Diumenge 21 a les 11 h

LA NOVENA DE BRUCKNER

I GUBAIDÚLINA AMB ROBERT TREVIÑO

Robert Treviño director

1	SOFIA GUBAIDÚLINA Txistopol 1931 <i>The Light of the End</i> (2003) 1 ^a audició	24'
----------	--	------------

PAUSA	20'
--------------	------------

2	ANTON BRUCKNER Ansfelden 1824 - Viena 1896 <i>Simfonia núm. 9 en Re menor</i> (1891-1896) Feierlich - Misterioso Scherzo: Bewegt, lebhaft - Trio: Schnell Adagio: Langsam, feierlich	59'
----------	--	------------

Agraïem que apagueu els mòbils, desactiveu les alarmes sonores i contingueu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

Comenta aquest concert amb
#auditori #obc

 L'Auditori és un consorci de

 Mitjans patrocinadors

per **Javier Pérez Senz**

Amb la majestuosa *Novena* que tanca el seu llegat, Anton Bruckner va portar el simfonisme romàntic al màxim apogeu. L'exacerbada religiositat que va marcar la seva vida, lluny dels ambients mundans, dins l'entorn rural en què va néixer i que va forjar el seu caràcter, troba en aquesta imponent i inacabada partitura una sincera força espiritual que converteix la seva escolta en una experiència musical transcendental.

El concert té com a preludi fascinant una partitura impactant de la gran compositora russa d'origen tàrtar Sofia Gubaidúlina, *The Light of the End* (2003), de magistral orquestració, plena de subtileses i poderosos contrastos. Tradició i modernitat es donen la mà en una obra que crea una atmosfera inquietant, enigmàtica, de sorprenent riquesa tímbrica, fruit de la reflexió sobre el so natural que emeten els instruments i el so «afinat i ordenat» de les dotze notes occidentals. Robert Treviño va dirigir l'estrena a Espanya de *The Light of the End* el 14 de juny de 2017 al Teatro Real de Madrid, en el seu debut com a titular de l'Orquestra Simfònica d'Euskadi, en el marc del concert d'homenatge als guanyadors del Premi Fundació BBVA Fronteras del Conocimiento, que va rebre Gubaidúlina en la categoria de Música Contemporània per l'espiritualitat i el poder transformador de la seva música.

Tot a la *Simfonia núm. 9 en Re menor*, WAB 109 transmet la tensió d'un discurs musical sempre animat per grans contrastos, capaç d'eleva-se del no-res fins als clímax més impressionants, però mai amb efectismes gratuïts, sinó com a alliberament d'una energia interior aclaparadora. Com en tota la seva obra simfònica, la saviesa orquestral del devot mestre organista del convent de Sant Florià i de la catedral de Linz porta a l'ADN la grandiosa sonoritat de l'orgue. Mestre del contrapunt i l'harmonia, el pacient compositor austríac construeix sense presses, amb rigor i perfecció, una sòlida arquitectura simfònica en la qual els contrastos dinàmics són tan potents, eloqüents i necessaris com els seus impressionants silencis.

Dedicada «Al meu estimat Déu», la imponent i profundament espiritual *Novena* és una obra innovadora en les seves audàcies harmòniques. Bruckner en va fer els primers esbossos a l'estiu del 1887, però, deprimat pel fracàs de la *Vuitena*, va interrompre el treball fins al 1891, quan es va sentir amb ànims de tornar a la que va ser la seva última simfonia. Obra carregada d'intuïcions i fervor religiós, va tenir un lent procés creatiu –va acabar el seu meravellós *Adagio* al novembre del 1894–, complicat tant per l'estat

anímic com pels problemes de salut del compositor. De fet, va deixar múltiples esbossos d'un *Finale* que mai no va arribar a escriure: set anys després del seu traspàs –va morir a Viena el 1896–, els tres moviments que va deixar acabats es van interpretar l'11 de febrer de 1903 a la capital austríaca, en una audició completada pel seu impactant *Te Deum* sota la direcció de Ferdinand Löwe, que va editar una versió molt alterada de la partitura. Una vegada descartada la primera edició espúria de Löwe, la Societat Bruckner ofereix dues edicions de la mateixa partitura: la primera, del musicòleg Alfred Orel, i la segona, amb lleugeres correccions, a càrrec de Leopold Nowak.

Deixant de banda els tòpics i les supersticions que totes les *Novenes* de la història arrosseguen després de la cèlebre *Novena* de Ludwig van Beethoven –no pocs compositors van morir sense poder anar més enllà d'aquesta xifra als seus catàlegs simfònics i superar així la maledicció de la *Novena*–, la partitura pòstuma de Bruckner és una simfonia de comiat. Els fragments o motius d'obres anteriors animen un discurs simfònic apassionant. Des de l'atmosfera de misteri durant la llarga introducció del primer moviment, *Feierlich, misterioso (Solemne, misteriós)*, fins al *fortissimo* que anuncia el grandíols tema principal, Bruckner es revela com un mestre del desenvolupament que sosté la tensió sense desmai, alternant episodis de gran lirisme amb uns altres de gran força. Després de l'imponent final del primer moviment, Bruckner impacta amb un *scherzo*, indicat *Bewegt, lebhaft (Mogut, viu)*, un moviment amb una força inicial demolidora que contrasta amb la dolçor angelical del *Trio (Schnell)*, un recés líric en un moviment de tints tràgics i ritme obsessiu.

L'*Adagio. Langsam, feierlich (Lent i solemne)* transporta els oients a un altre món expressiu, d'una intensitat espiritual única. Bruckner va concloure aquest moviment el 30 de novembre de 1894, i roman com l'últim que va escriure. Sembla que el compositor volia tancar la simfonia amb un temps final en forma d'una immensa doble fuga, però, encara que al juliol del 1896, després d'haver sofert una greu crisi cardíaca, va tornar a treballar-hi, va morir sense poder completar l'obra. L'*Adagio* final adquireix així un valor expressiu únic per la transcendència dels seus temes, des de l'arrel wagneriana del primer, que culmina en una fanfàrria espectacular del metall, fins a una meravellosa secció en forma de coral interpretada per les tubes que va titular *Abschied vom leben (Comiat de la vida)*. La pau que irradia el final d'aquest extraordinari moviment, en el qual cita motius d'anteriors simfonies, és un comiat sublim que ens transporta a una altra dimensió espiritual. I la seva grandesa i genialitat deixa sempre una profunda petjada, tant en l'experiència dels músics que la interpreten com en la memòria dels melòmans que l'escolten.

L'OBC va ser fundada per l'Ajuntament de Barcelona el 1944, consolidant el projecte de l'Orquestra Pau Casals (1920-1937) que la Guerra Civil va interrompre. Avui dia, oberta al món, compromesa amb la societat i mantenint el seu esperit original, té especial cura dels nostres artistes i del nostre patrimoni i té com a missió divulgar la música simfònica principalment des del segle XIX a la creació actual. Té la seu a L'Auditori, on interpreta 24 programes de temporada a més d'altres concerts que acosten la música d'orquestra a la ciutadania. També es presenta a llocs emblemàtics com la Plaça de la Catedral, la platja de la Barceloneta o la Sagrada Família i ha realitzat gires per Europa, Àsia i els EUA, actuant a sales com Musikverein, Wiener Konzerthaus, Concertgebouw, Royal Albert Hall, Kennedy Center o Carnegie Hall.

El primer director titular va ser Eduard Toldrà, i actualment ho és Kazushi Ono. Altres titulars han estat Rafael Ferrer, Antoni Ros Marbà, Salvador Mas, Franz-Paul Decker, Luís Antonio García Navarro, Lawrence Foster, Ernest Martínez Izquierdo, Pablo González i Eiji Oue. També ha estat dirigida per Sergiu Celibidache, Valeri Gergiev, Christopher Hogwood, Eliahu Inbal, Emmanuel Krivine, Jesús López Cobos, Marc Minkowski, Michel Plasson, Mstislav Rostropòvitx o Leonard Slatkin i entre els solistes convidats destaquen Lang Lang, Janine Jansen, Daniel Barenboim, Anne-Sophie Mutter, Isaac Stern, Radu Lupu, Frank Peter Zimmermann, Arcadi Volodos, Plácido Domingo, Montserrat Caballé, Teresa Berganza, Alicia de Larrocha, Pinchas Zukerman, Martha Argerich, Joshua Bell, Gidon Kremer, Truls Mørk, Viktoria Mullova, Piotr Anderszewski, Gil Shaham, Rudolf Buchbinder, Joaquín Achúcarro, Claudio Arrau, Arthur Rubinstein...

PRIMERS VIOLINS Vlad Stanculeasa, concertino / Cristian Chivu, concertino associat / Raúl García, assistent concertino / María José Aznar / Sarah Bels / Walter Ebenberger / Ana Isabel Galán / Natalia Mediavilla / Katia Novell / María Pilar Pérez / Anca Ratiu / Jordi Salicrú / Adrián Centenero* / Oriol Algueró* / Vladimir Chilaru* / Samuel Cubarsi* / Sei Morishima* / Oleksandr Sora* / Elitsa Petrova Yancheva* **SEGONS VIOLINS** Alexandra Presaizen, solista / Emil Bolozan, assistent / María José Balaguer / Jana Brauningner / Patricia Bronisz / Mireia Llorens / Melita Murgea / Antoni Peña / Josep Maria Plana / Robert Tomàs / Cristian Benito* / Frédéric Lucien Descargues* / Roser Farré* / Daniel Gil* / Francina Moll* / Adriano Ortega* / Annedilia Riestra* / Anna Urpina* **VIOLÉS** Yuval Gottibovich*, solista invitat / Josephine Fitzpatrick, assistent / David Derrico / Franck Heudiard / Christine de Lacoste / Sophie Lasnet / Michel Millet / Miquel Serrahima / Jennifer Stahl / Andreas Süßmayr / Irene Argüello* / Mónica Cruzata* / María Juan* / Marta Sedó* / Marc Tarrida* **VIOLONCELS** José Mor, solista / Núria Calvo / Lourdes Duñó / Vincent Ellegiers / Olga Manescu / Jean-Baptiste Texier / Irma Bau* / Daniel Claret* / Magdalena Cristea* / Marc Galobardes* / Laia Puig* **CONTRABAIXOS** Christoph Rahn, solista / Dmitri Smyshlyaev, assistent / Jonathan Camps / Apostol Kosev / Josep Mensa / Matthew Nelson / Albert Prat / Enric Boixadós* / Felipe Contreras* / Nenad Jovic* **FLAUTES** Francisco López, solista / Havard Lysebo*, solista invitat / Bea Cambrils / Jaume Castells* / Christian Farroni, assistent / Ricardo Borrull, flautí **OBOËS** Disa English, solista / José Juan Pardo / Dolors Chiralt, assistent / Molly Judson, corn anglès / María José Meniz* **CLARINETS** Larry Passin, solista / Francesc Navarro / Josep Fuster, assistent i clarinet en mi b / Alfons Reverté, clarinet baix / Raúl Verdú*, clarinet baix **FAGOTS** Sílvia Coricelli, solista / Noé Cantú / Thomas Greaves, assistent / Stawomir Krysmalski **TROMPES** Juan Manuel Gómez, solista / Joan Aragó / David Bonet / Juan Conrado García, assistent solista / David Rosell, assistent / Iván Carrascosa* / Clàudia Cobos* / David Cuenca* / Edward Deskur* **TROMPETES** Mireia Farrés, solista / Adrián Moscardó / Angel Serrano, assistent / Carlos Leite* **TROMBONS** Eusebio Sáez, solista / Vicent Pérez / Ignacio José Valera* / Gaspar Montesinos, assistent / Raul García, trombó baix / Juan Luís Bori*, trombó baix **TUBA** Daniel Martínez* **TIMPANI** Fernando Llopis* **PERCUSSIÓ** Joan Marc Pino, assistent / Juan Francisco Ruiz / Ignasi Vila / Iván Herranz* / Miquel Àngel Martínez* / Francisco Montañés* **ARPA** Magdalena Barrera **ENCARREGAT D'ORQUESTRA** Walter Ebenberger **RESPONSABLE DE DOCUMENTACIÓ MUSICAL** Begoña Pérez **RESPONSABLE TÈCNIC** Ignasi Valero **PERSONAL D'ESCENA** Joan Luis

* col·laborador

ROBERT TREVIÑO

Robert Treviño s'ha erigit ràpidament en un dels directors nord-americans més fascinants d'avui dia. És director musical de l'Orquesta de Euskadi i nou director en cap de la Malmö Symfoniorkester.

Va saltar a la palestra internacional amb la direcció d'una nova producció de *Don Carlo*, de Verdi, al Teatre Bolxoi el 2013. Va atraure l'atenció de David Zinman, amb qui va estudiar com a assistent de direcció al Festival de Música d'Aspen, i va ser guardonat amb el Premi James Conlon. L'any 2011 va ser assistent de direcció de Seiji Ozawa a Tanglewood. També el van convidar a estudiar amb Michael Tilson Thomas i a assistir a Leif Segerstam a la Helsinki Philharmonic. Treviño va ser director adjunt de la Cincinnati Symphony Orchestra i, abans d'això, director de la New York City Opera al Centre Lincoln.

Ha dirigit la London Symphony Orchestra, la Munich Philharmonic Orchestra, la London Philharmonic, la Tonhalle de Zuric, la San Francisco Symphony, la Gewandhaus Orchestra de Leipzig, l'Orquesta Sinfònica do Estado de São Paulo, la Cleveland Orchestra, la Dresdner Philharmonie, la NHK Symphony Orchestra, la Toronto Symphony Orchestra, la Radio Filharmonisch Orkest dels Països Baixos, la Rotterdams Philharmonisch Orkest, l'Accademia Nazionale di Santa Cecilia, la Royal Liverpool Philharmonic, l'Orchestre Nationale de France, la Rundfunk-Sinfonieorchester Berlin i la Helsinki Philharmonic. També ha encarregat i estrenat obres de compositors actuals com Augusta Read Thomas, André Previn, Jennifer Higdon, Philip Glass, Sofia Gubaidúlina i Ramon Lazkano. També ha realitzat el seu primer enregistrament per a Decca.

Entre els debuts d'aquesta temporada, hi ha la MDR Sinfonieorchester i una nova producció d'Evgeny Onegin amb la Washington National Opera. A més, dirigirà una gira per Alemanya i Àustria amb l'Orquesta de Euskadi.

OBC ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

**26, 27 i 28
d'octubre**

**LA MISSA
DE BERNSTEIN
CENTENARI BERNSTEIN**

Clark Rundell director • **William Dazeley** baríton •
Cor Madrigal • **Cor Lieder Càmera** • **VEUS** -
Cor Infantil Amics de la Unió • **Cor de Teatre** •
Orquestra Simfònica de l'ESMUC

L'AUDITORI

auditori.cat
obc.cat

Entrades a la venda
a partir de **10€**

L'OBC interpreta de nou aquesta obra que Jacqueline Kennedy va encarregar a Bernstein per a l'obertura del J.F.K. Center for the Performing Arts a Washington l'any 1971. Una peça que barreja espiritualitat i la teatralitat pròpia dels musicals nord-americans.